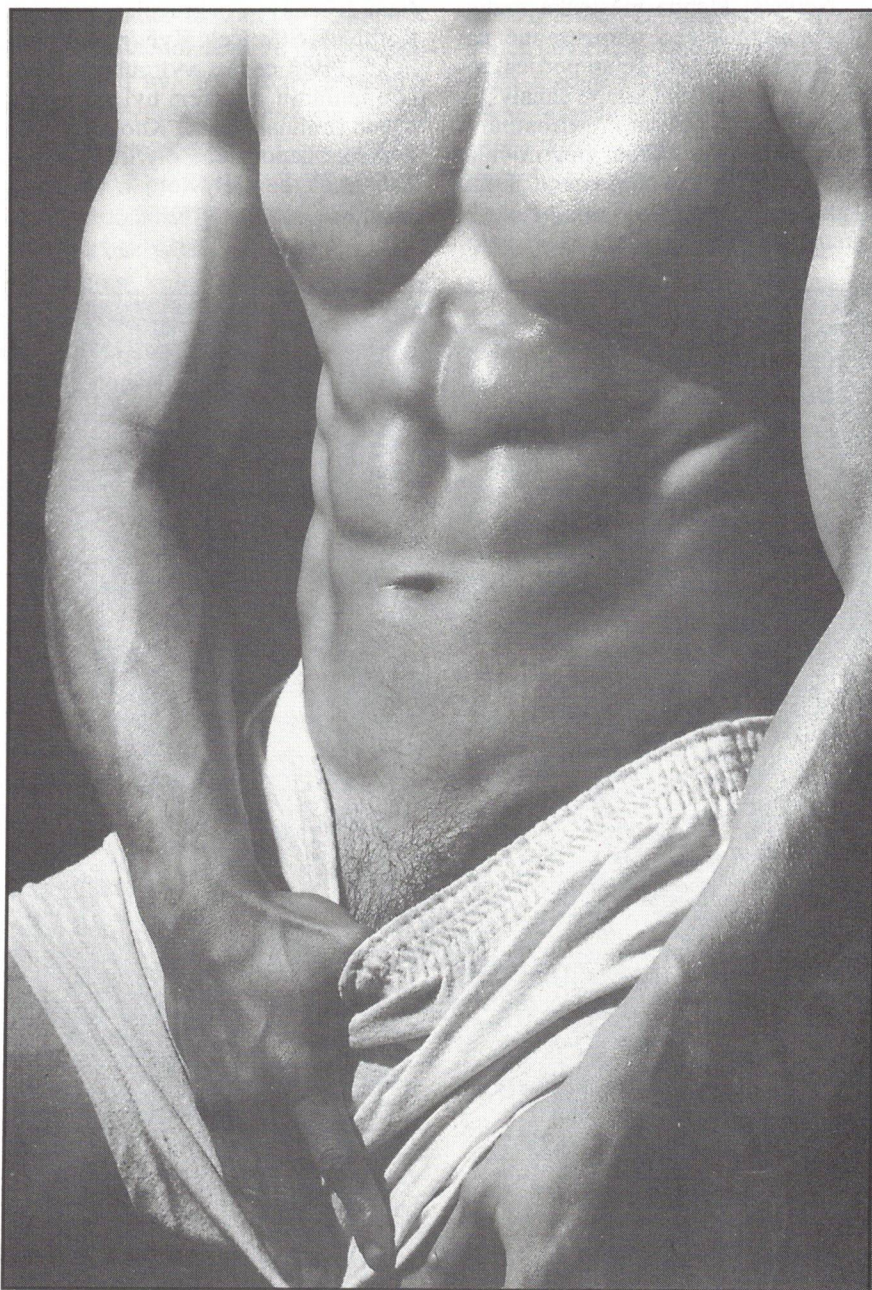

LAMBDA

1993 ROČNÍK 4 ČÍSLO

3

*Člověk se jen nerad
vzdává všeho, čemu
nechce věřit...*

P-565-030

Fejeton OČIMA VZPOMÍNEK

Nedávno mě vzbudil zvláštní zvuk - praskla velká broušená váza. Jak dlouho jsem ji měl? Vzpomínky letí a zastavují se na maškarním bále nedaleko Hrabalova Městečka, ve kterém se zastavil čas. Nejkrásnější dvojice masek vyhrává první cenu. Bílý pejsek a rokoková panenka...

Zahradník známý celému širokému okolí mimořádným talentem a vkusem měl svoje malé panství až mezi jatkami a cukrovarem. Vodu k zalévání čerpal z nedalekého "střibropěného" Labe, kam se chodil v létě večer také vykoupat. A nechodil sám.

Největší klepna městečka rozbušila tamtam svého oboustranně nabroušeného jazyka, že se pod cukrovarem v labské tůni koupe nahatý i s učedníkem a potom..."Milostpaní, sama jsem to z rákosí pozorovala, když vylezli z vody, něco tomu klukovi telefonoval do břicha!" Místní paničky byly bez sebe vzru-

šením. Ale mnohé z nich měly dcerky na vdávání, holky budou potřebovat efektní a hlavně lacinou svatební kytici a květinové aranžmá stolu - není radno pomlouvat.

Zichová - Balcarová - Knoblochová - Peková je sama, nikoho nemá, jen hrob tří mužů, které utrápila. Ta se bát nemusí.

Čas plynul, skončila válka, pod cukrovarem se denně koupal nahatý celý regiment osvoboditelů. Ale do břicha si netelefonovali ani jeden. To Peková viděla. O masopustu žilo celé městečko přípravou sokolských Šibřinek. Bylo shánění a nakupování, tři místní švadleny nastavovaly i noci, aby stihly zakázky.

A už je tu rozzářená, k nepoznání proměněná tělocvična výzdobou rázu "Na tom pražském mostě..." Hudba finčí, filenky se nakrucují v maskách Karkulek, Štěstíček, Květiček, Trpaslíčků. První cena... vytroubena hlučnou fanfárou. Pejskem byl zahradník a jeho spolutanečnicí? Kdo asi? Váza vydržela neporušená čtyřicet pět let. Zahradník zemřel vloni a bylo mu sedmdesát sedm.

- ina -

Už mi není, lásko, dvacet let...

Sedím v naší horské chatě na zápraží směřujícím na západ a pozoruji šikmé paprsky podvečerního slunce, jak padají mezi zasněžené smrky a borovice.

Petr se ještě nevrátil z odpoledního výjezdu. Měl bych pro nás oba pomalu připravit večeři, jistě přijde hodně hladový.

Dnes se mi skoro nic nedaří. Ovládá mě nějaký zvláštní neklid. Obzor téměř potemněl a mně se jako na filmu vybavilo všechno, co se na počátku mezi námi dvěma odehrálo.

Bylo mi tehdy skutečně dvacet let, když jsem si s naléhavou touhou uvědomoval svá vnitřní přání, pocity a touhy. Toulával jsem se často přírodou, město mě přímo odpuzovalo. Rád jsem chodil túry po Tatrách, chyběl mi však někdo, s kým by mi bylo veseleji. A nejen krása přírody se lépe vnímá ve dvou...

Mé přání se skutečně jednou splnilo. Když jsem přišel s batohem na zádech při jedné túře k horskému plešu, odpočíval na jeho břehu nějaký mladík. Byl také sám. Usadil jsem se vedle něho, chvíli jsme si povídali a pak jsme společně snědli k obědu naše zásoby. Po té jsme tiše leželi vedle sebe a dívali se do modrého nebe na ojedinělé mraky a tiše kroužícího orla.

Dosud jsem ještě nikomu nepatřil, ale kupodivu to se mnou ani netrhl, když se Petr ke mně obrátil na bok a svou hlavu mi tiše a beze slova položil na rameno a prsa...

Tu noc jsme spali v nějakém senšku. Nečekaně, šťastně a spolu. Probudil mě až ranní chlad. Vedle mne však bylo prázdné. Nemohl jsem to pochopit a bylo mi do breku. Smutný a sám jsem sestoupil do vsi a odjel domů.

Po týdnu jsem dostal od Petra dopis. Napsal čtyři strany o tom, jak na mě vzpomíná a jak nyní lituje, že s ránem ode mne utekl. Hledal sám sebe a přemýšlel.

A tak jsme si později nejen psali, ale i se vídali a milovali. Přestávky se nám začaly časem zdát moc dlouhé a setkání krátká. Chtěli jsme být stále spolu. A tak se Petr ke mně nastěhoval. Našel si tu i práci, stal se členem horské služby. Svého koníčka - hory - spojil s možností pomáhat lidem.

Bydlíme spolu už patnáct let a dosud jsme rádi, že náhoda nám pomohla najít jeden druhého. A mně odpadla i jedna "starost" - nemusím se už svého nitra ptát, když se ráno probouzím, jestli u mně zůstane nebo zase odchází...

Vláďa

KOMPROMIS MEZI SVOBODOU A VĚRNOSTÍ?

Můj přítel a já máme odlišné názory na to, co se mezi námi smí a co ne. V podstatě jde o to, že on chce naprostou tělesnou věrnost, a já ne. On si myslí, že sex je věc morálky, a je přesvědčen, že oddanost mezi námi vylučuje otevřenost našeho vztahu vůči jiným lidem. Já jsem toho názoru, že pohlavní vyžití závisí na situaci. Trochu občasného safersexuálního potěšení s někým jiným neohrožuje hodnotu milování s mým partnerem a potěšení z něj, protože je to na úplně jiné úrovni. Chodíme spolu sice několik měsíců, ale zatím jsme o tom moc nemluvili, takže nejde o to, že by jeden z nás najednou chtěl zrušit základní pravidla. Oba chceme, aby náš vztah fungoval, i když si to představujeme každý jinak. Kam až to mezi námi dojde? Jsem pro kompromis, ale kompromis mezi naprostou tělesnou věrností a svobodou není možný. Nebo se mýlím?

Jirka

ODPOVĚĎ :

Když se mezi vámi objevil problém, je čas, abyste si o vzájemném vztahu popovídali a stanovili si - jak to Ty nazýváš - základní pravidla hry. Zjistíte, že kompromis opravdu není možný, protože máte opačné názory na sexuální svobodu. Jediným řešením by pravděpodobně bylo to, že někdo z vás ustoupí od svého názoru, což v něm ovšem vyvolá rozmrzelost. Většina vztahů se rozpadne kvůli sexuálním vazbám, protože dotýká dva lidé spolu chtějí být hlavně kvůli pohlavnímu životu. Jestliže je nespojuje ještě něco dalšího, rozejdou se, když je jejich tělesný vztah uspokojovat přestane.

Rozpor v názorech je nutno vzít na vědomí a vyvodit z něj závěry ještě v tomto raném stádiu. Když jeden z dvojice považuje ve vztahu za nejdůležitější věc mít jako jediný člověk na světě výsadní právo na partnerovo tělo, a druhý s tím nesouhlasí, čeká oba dva dříve nebo po-

zději trápení. V lásce partnerské, na rozdíl od počáteční lásky milenecké, jsou z hlediska dlouhodobého důležitější jiné hodnoty. Měli byste k tomuto poznání dospět sami a co nejdříve. Bude to jen k vašemu prospěchu.

- rda -

Vážená redakce,

ozývám se na článek "Tělesná věrnost ano či ne?", který byl otištěn v čísle 1/93.

Myslím si, že v konkrétním případě k partnerství došlo unáhleně, neboť oba zanedbali některé základní otázky zřejmě pod vlivem zamilovanosti, která po třech letech už nějak odezněla, alespoň u jednoho z nich. Pisatel doznává, že již na počátku vztahu byl nezkušený a partner podstatně zkušenější, což mu zřejmě v té době imponovalo. Domnívám se však, že učinil chybu a dnes tím trpí. Jeho partner může být dobrým člověkem i kamarádem, ale na intimní styk má zřejmě volnější názor. Názor na sex snad ale nepodléhá vývoji v čase a principiálně se nemění. A v tom je jejich kámen úrazu.

Je otázka, zda při navazování nové známosti jsou vůbec lidi schopni si vzájemně názor na sex sdělit, nepoddat se jen zamilovanosti, která pomine.

Homosexuál a heterosexuál se liší od sebe jen objektem erotického zájmu a jinak se neliší ničím jiným podstatným pro partnerský vztah. Existuje sice jen neúřední homosexuální partnerství, ale to by mělo dodržovat stejný úzus jako manželství. Na druhou stranu se mohou partneři té či oné vrozené orientace oba shodnout, že budou žít nezávazně, což je vlastně jistá forma promiskuity. Nemůže to však být pokládáno za normu homosexuálního partnerství, protože tomu tak ve skutečnosti není.

- fd -

TAJIT NEBO PŘIZNAT?

Je mi třiaadvacet let a homosexuálně žiji tři roky. Na to, že se mi líbí kluci, jsem přišel asi v sedmnácti, ale až do dvaceti jsem chodil s děv-

čaty i s chlapci. Teprve tehdy jsem poznal, že nejsem na obojí, ale že mi je dobře jenom s klukama. Když mám vedle sebe nějakého kluka, občas bych chtěl, aby nám to vydrželo dlouho a chtěl bych s ním společně žít i bydlet v jednom bytě. Když si však představím, co by tomu řekli lidi, co si o mně budou myslet a že mě nebudou brát... Ani naši doma nevědí, že mám rád muže a ne ženu.

Pepík

ODPOVĚĎ:

Je docela pravděpodobné, že se o Vás za Vašimi zády budou někteří lidé vyjadřovat nepřátelsky, ale taková už je lidská povaha. Muži i ženy jsou od přirozenosti drbní. Někteří lidé se o ostatní zajímají jenom tím, že o nich šíří klepy. Neměl byste si proto dělat takové starosti, co o Vás kdo řekne, když u toho nejste. Všichni se učíme žít s pomluvami. Zda Vás v okolí budou brát takového, jaký jste, závisí na tom, jakého Vás budou znát. Vaši eroticky stejně cítící kamarádi vás přece také berou tak, jak se jim jevíte - jako 23-letého muže, který se pokouší vypořádat se svou homosexualností.

Jestliže někteří nebudou vědět, jak to s Vámi vlastně je, a pokud jim stojí za to, aby je to zajímalo, budete jim připadat tak trochu nehotový nebo pro ně obtížně čitelný. A proto je vhodné popřemýšlet, zda za vhodné situace stojí za to přiznat své vrozené zaměření nebo ne. Zda tato skutečnost přinese nakonec více dobra nebo zla a komu to vlastně prospěje, pokud to vůbec může prospět a ne jen uškodit. Říci tyto skutečnosti rodičům považují za závažný krok, který vyžaduje hodně rozmyslu a rozvahy.

K rodičům by měl mít každý jedinec blízko. Ale má skutečně? Jaké panují v rodině vztahy? Jak se na nich podílel i vývoj Vás samotných? Ke komu máte Vy citově nejbližší a kdo z nich stojí nejbližší k Vám? Otec, matka, bratr nebo sestra? Může to znamenat naprostý rozchod s rodinou? Doufejme, že jejich reakci dokážete odhadnout správně a podle toho se správně rozhodnete.

Medicus

☐ ZAPEKLITÝ SLIB:

"Prezidentským dekretem se vypořádám s diskriminací homosexuálů v ozbrojených silách...", sliboval prezident Spojených států Bill Clinton ještě před svým zvolením v předvolební kampani. Protože snad žádná skupina nevěnovala na jeho volební kampaň tolik podpory a peněz, jako dobře organizovaná lobby amerických homosexuálů. Poprvé v historii USA vystoupili homosexuálové a lesbické ženy jako hlasující blok. Přispěli na volební kampaň třemi milióny dolarů. Na druhé straně - rozhněvat si armádu může jen státník - diletant. Clintonovu zdůvodnění se nedá nic vytknout. "Příslušníci ozbrojených sil budou posuzováni pouze na základě své odborné způsobilosti a jednání v souladu s řády", řekl civilně uvažující Clinton.

K problému se začaly vyslovovat různé osobnosti z politických i kulturních kruhů. Na stranu gayů se přidal téměř bez výjimky Hollywood, což Clintonově prestiži v uniformovaných řadách zrovna dvakrát nepomohlo. Svůj hlas na podporu dekretu dal i bývalý newyorský starosta Ed Koch. Daleko silněji bylo však slyšet vojáky podporované konzervativním tiskem. Admirál Mooner prohlásil, že armáda není ani politická, ani demokratická instituce, ale v nejlepším případě benevolentní diktatura mající jediný úkol a smysl - obranu násilím. Náčelník generálního štábu Collin Powell řekl, že udělá proti Clintonovu návrhu všechno, aby se neuskutečnil.

Po zvolení za prezidenta USA B. Clinton se skutečně sešel na počátku února 93 s velením amerických ozbrojených sil, kde zdůvodnil svůj záměr, jenž spočívá v zastavení veškerých akcí proti homosexuálům v armádě. Mezi důvody uváděl své osobní přesvědčení, ale i závazek, který dal v předvolební kampani svým voličům. S profesionálními důstojníky však nepohnul. Ministr obrany Les Aspin prezidenta upozornil, že jen 30 senátorů ze sta je ochotno se za rozkaz postavit. To znamená, že by Kongres mohl odhlasovat zákon, kterým by byl prezidentův rozkaz zvrácen. Proto ministr obrany prezidentovi navrhl, aby konečné řešení této otázky na 6 měsíců odložil. Během této doby by se prý mohlo podařit sjednat kompromis mezi vedením Pentagonu a Kongresem. Po rozhovorech s předními členy Kongresu za Demokratickou stranu se Clinton této radě podřídil.

V Senátu, ale i v televizi vystupuje proti Clintonovým záměrům razantně demokratický senátor Sam Nunn, předseda obranného výboru. Opírá se o šetření speciální komise Pentagonu, podle

jejichž závěrů by akceptování homosexuality přineslo jen rozvrat vojenské morálky.

Komise však zjevně zaměňuje následky s příčinami. Udává vysoké procento sebevraždnosti, alkoholismu a hepatitidy B v této společenské minoritě. Šetření přitom vycházelo jen ze statistiky zachycující gaye, kteří byli oznámeni velitelům svými milenci (60%), nebo vojáky, kterým dali najevo sexuální náklonnost. Přitom je jen malé procento těch, kteří svou sexuální orientaci veřejně přiznali. V ozbrojených silách slouží přitom značné množství gayů, kteří se nikdy neprozradili.

Na jedné straně stojí umírnění gayové, kteří chtějí jen rovnoprávnost - aby nemuseli předstírat heterosexuální, na opačném křídle jsou gayové agresivní, kterých se velitelé přímo děsí.

Americká veřejnost je stejně rozpolcená jako zákonodárci. Podle průzkumů podporuje prezidenta 55% žen, ale jen 34% mužů. Občané mladší třiceti let souhlasí s vrchním velitelem, zatímco ti starší šedesáti let jeho postoj odmítají.

Clinton se snaží připodobnit prezidentu Trumanovi, který měl v roce 1948 silné potíže s prosazením zákona o zrovnoprávnění barevných příslušníků ozbrojených sil s bělochy. Tehdy proti němu vystupoval i generál Eisenhower a snažil se "škodlivost" zrovnoprávnění racionálně zdůvodnit. Dnes podobně vysvětluje nepřijatelnost zákona o službě gayů náčelník generálního štábu Powell.

Konečný výsledek střetnutí prezidenta s Kongresem a Pentagonem není ještě v dohlednu. V každém případě se však Clintonovi nedá upřít originalita, s jakou si vybral prubířský kámen své obratnosti na domácí politické scéně.

(výťah z Lid.novin - únor 1993)

☐ **TOM CRUISE** a jeho žena Nicole chtěli mít děti. Když se zjistilo, že idol sexu je mít nemůže, zvolili jinou cestu. Adoptovali dítě narozené na Floridě a dostali ho pod vánoční stromček.

(Magazín Blesku - únor 93)

(Pozn.red.: o jmenovaném jsme již psali v minulých ročnících Lambdy i jiné informace)

☐ **GEORGE MICHAEL** je nyní nejen zpěvákem, ale i režisérem. Vytvořil šokující podívanou z lesbických scén s nejproslulejšími modelkami ve videofilmu "Too Funky". Část filmu diváci ve Velké Británii asi stejně neuvídí, protože přísná anglická cenzura scény vystřihá. Je to paradox, protože čistý výtěžek případně ve prospěch nadace proti AIDS - z toho důvodu zde také modelky vystupují bez honoráře. Sám G. Michael dostal prý také nabídku z Hollywoodu a bylo prý pro něho

příjemnou změnou místo zpívání hrát gangstera z třicátých let.

(Magazín Blesku - únor 93)

☐ ROVNOST MEZI ZAMĚSTNANCI.

Lotus Development Corporation, velký podnik v Cambridgi ve státě Massachusetts, který vyrábí počítačové programy, je jediná americká společnost, která zavedla výhody ženatých a vdaných i pro své gayské zaměstnance, lesbické zaměstnankyně a jejich partnery.

Od mužských a ženských partnerských dvojic se pouze žádá, aby podepsaly právní smlouvu, ve které prohlásí, že žijí spolu a že jsou rozhodnutí spolu žít dlouhodobě.

"Chceme jim poskytnout stejné výhody, jaké zaručujeme našim heterosexuálním ženatým a vdaným zaměstnancům a zaměstnankyním", prohlásil předseda společnosti. "Jsme přesvědčeni, že je to poctivý a spravedlivý krok."

Společnost konstatovala, že tato její nová politika se nevztahuje na svobodné heterosexuální páry, protože ty mají možnost vstoupit do manželství.

Dokud nebudou mít gayové právo uzavřít sňatek, budou mít v tomto podniku nárok na tento zvláštní přístup. Firma Lotus odhaduje, že z 3 100 jejích zaměstnanců je asi 10% stejnopohlavně zaměřených.

(Outlines, Chicago X/92)

☐ JEFF STRYKER PŘEŠEL DO HOLLYWOODU.

Kdo by ho neznal, pornohvězdu z gay videí, nyní i u nás prodávaných.

Narodil se v roce 1974 (!), je to Američan ze "středního západu", státu Illinois v USA, kde jak se říká "Zrno roste". Jeho videofilmy tam však nesmějí být prodávány. Je tomu prý rád, protože by to prý šokovalo jeho rodiče. Otec je malý obchodník, matka zdravotní sestra. Jeff jako dobrý syn svých rodičů jim koupil za své honoráře dům, a bratra Ricka přizval do svého podnikání.

Z mnoha pornofilmů, které až dosud natočil, je však prý znám nejvíce díky filmu "The Man for special Moments", tj. "Muž pro speciální chvíle". Tento film není ani hetero ani homo ani bisexuální, ale vším naráz, zkrátka univerzální pornofilm.

Stryker je si vědom svojí popularitou a když Playboy ho jednou pozval ke spolupráci, odmítl s poznámkou, že za honorář, který mu je Playbozem nabízen si "ani boty nesvlékne..."

Jeff Stryker, borec ve svém oboru, přešel nyní do Hollywoodu. Zde započal svou "oblečenou" kariéru. Doufejme, že i přesto snad i nyní udělá ještě něco pro svůj oblíbený gay videofilm.

(Männer aktuell - XII/92)

Ze společnosti

● **LEGA** dočasně zaniká..., uvádí se v letáčku rozeslaném členům a všem ostatním, kteří se octli v jejím adresáři. Po nečekaném úmrtí spolčnice společnosti Jana Hurycha upozorňuje zbývající spolčníci Vlastimil Š., který je sám sobě ředitelem a jediným pracovníkem, o obtížích při vydávání Gay pressu, o likvidaci stávající výrobní a obchodní činnosti společnosti. Čtenářům se dostává ujištění, že na obzoru je "nová Lega", která prý dá o sobě opět vědět...

● Slovenská televízia v programe Polaroidy vysielala jedn hodinový film "Je homosexualita normálna?" (Dnes sa totiž často hovorí o treťom pohlaví). Orientačný doprovod mal predstaviteľ slovenských gayov ze

spolku Ganymedes Marian V., odborné vysvetlenie mal prednosta psychiatickeho oddelenia z Trenčína prim. Dr. Štefan Hašto. O homosexualite sa tiež vyjadrovali náhodní občania Trenčína, aj mnohí gayovia Slovenska.

(dr.V.P.)

● Na klubových setkáních 1. ZO Lambda Praha byla část večera věnována v měsíci únoru 93 literatuře pojednávající o gay společnosti, byly čteny i rukopisy povídek a příběhů ze života, které dosud nebyly nikde otištěny. Zajímavým zpestřením byla i prodejní výstavka přírodních kosmetických i léčivých produktů ze Švýcarska. Někteří využili možnost přímé koupě a nadělili sobě či partnerovi některou z krásně voňavých lahviček pro potěchu nejen těla a ducha, ale i pro zdraví!

● 10 ledna 1993 byl otevřen v pražském Obecním domě nový **GAY DISCO CLUB**. Jeho provozovatelem je pan Buben, který chce poskytovat v gastronomii služby co největšímu počtu klientů. V půlnočním programu vystupují účinkující, z nichž někteří působili v současné době rekonstruovaném Valdeku. Smlouva o užívání je s magistrátem podepsána do 31.12.93. Reklama u vchodu budovy však dosud chybí. Pro pražské kulturní středisko se tato provozovna stala nežádoucí, takže od něho několikrát dostali i písemnou výpověď. I nadále však zůstávají, protože pronájem zaplatili a pravidla daná smlouvou porušena nebyla. Charakter podnikatelské činnosti je dle zákona zcela věcí provozovatele. Je zde 180 míst u stolů, vstupné 100,-Kč, z toho 50,-Kč na konzumaci. 26. února se zde konal také gay maškarní ples.

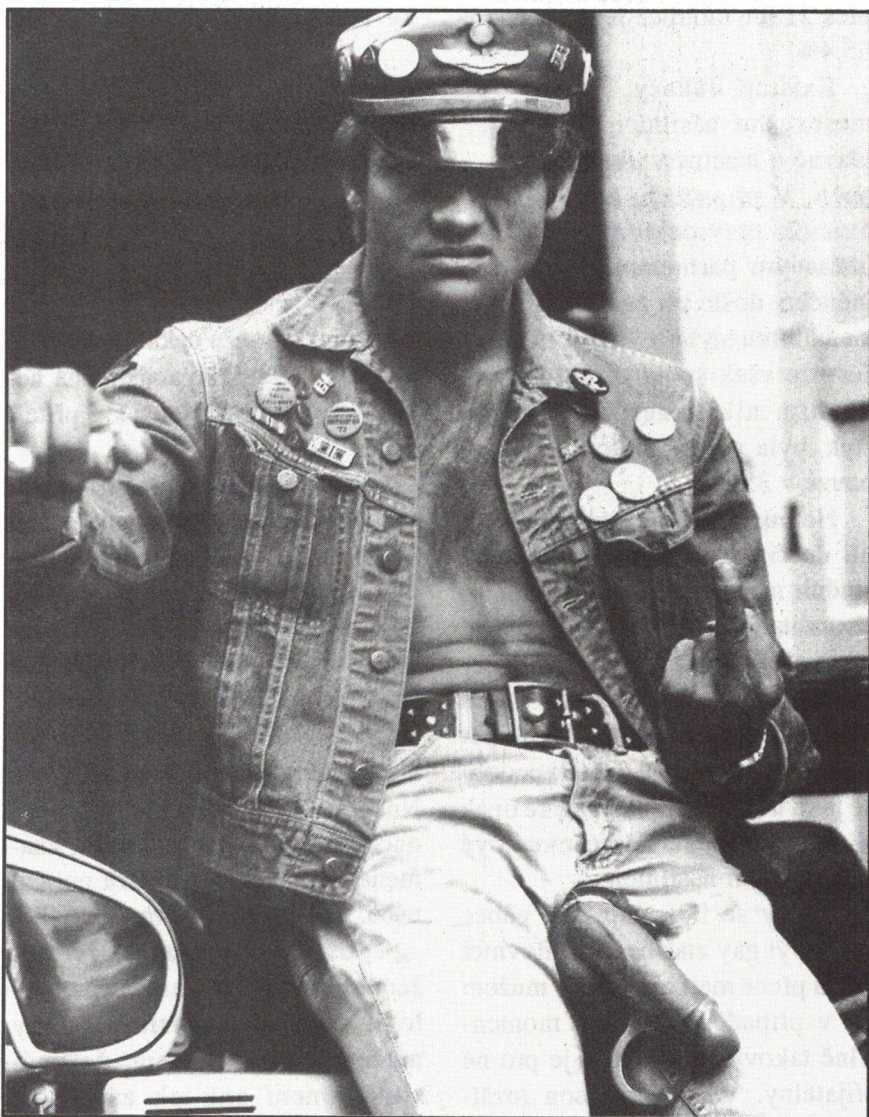
KŘÍDLA

*Kolik jsem rozsypal inzerátů na modrý sníh
aby osamělí ptáci mohli přiletět
aby našli pod lednovým nebem
horké hnízdo mých dlaní*

*Jen málo křídel mělo odvahu
hledat má okna
a ještě samí dravci
kterým šlo nejvíc o kus mého masa
Zůstaly mi po nich prázdné ruce
a jizvy na těle*

*Oněměl jsem
Už nevolám a je mi smutno
protože možná někde blízko
právě teď jedna křídla sbírají sílu
uvěřit a nikdy neodletět*

Jiří Janíček | 1992/

O této problematice se donedávna mlčelo, ale dnes o ní v britských sdělovacích prostředcích mluví kdekdo. R. McMullen v knize *Male Rape - Breaking the Silence on the Last Taboo* (Znásilnění muže - průlom do ticha kolem posledního tabu) z roku 1989 konstatuje, že znásilněný je většinou homosexuál, zatímco násilník je skoro vždy heterosexuál, který se jen výjimečně uchýlil k stejnopohlavnímu styku. Je to však pravda?

Z 930 mužů, dotázaných při výzkumu mužského pohlavního chování, uvedlo 27%, že byli aspoň jednou v životě podrobeni nedobrovolnému pohlavnímu styku. Když se odečtou případy svedení a vezmou se v úvahu pouze případy, kdy znásilněnému bylo přes 21 let, stoupne tento počet na 65,4%!

Existují důkazy, že homosexuální násilníci usilují hlavně o násilné vniknutí do oběti. V případech, kdy byl útočník pravidelným nebo občasným partnerem znásilněného, došlo při znásilnění k análnímu styku v 75,8% případů. Jestliže však spolu dotyční muži předtím nikdy neměli pohlavní styk, byla anální soulož vynucena pouze v 35%.

Homosexuálové, kteří se zapojili do činnosti proti AIDS, chtěli změnit názor veřejnosti, že homosexualita je příčinou AIDS. Stejně tak veřejné mínění automaticky předpokládalo, že jestliže jeden muž znásilní druhého, musí být oba homosexuálové. Chtěli podobně jako u AIDS dokazovat, že opak je pravdou a že homosexuálové nejsou žádní násilníci.

Někdy se lidí ptají, jak vůbec může být gay znásilněn. Milovníci mužů přece mají rádi styk s mužem a i v případě, že se jim momentálně takový styk nelíbí, je pro ně přijatelný. Všeobecně jsou rozší-

řené názory, že "všichni homo mají rádi, když je někdo osouloží", a "čím víc protestují, tím víc to vlastně chtějí". "Zábrany" prý jsou projevem sebepotlačování a homosexuálové tělo vlastně nepatří jemu, ale ostatním homosexuálům, zejména jestliže dotyčný je "submisivní, podřizující se typ."

Dokonce ani znásilnění mezi milenci nebo životními partnery často nebývá považováno za znásilnění. Souhlasí-li však někdo, že bude s někým onanovat, znamená to ještě, že souhlasí s análním stykem. Tak jako je možné znásilnění ženy jejím vlastním manželem, je možné i znásilnění ve stejnopohlavním partnerství a stejně tak je obtížné takové znásilnění prokázat - na rozdíl od znásilnění cizím člověkem. Znásilněný homosexuál v takové situaci

ZNÁSILNĚNÍ MUŽE - **OPĚT JEDNO TABU**

navíc ani nemůže čekat pochopení u svých přátel jako znásilněná heterosexuální manželka u své přítelkyně.

Co je vlastně znásilnění? Když vás někdo přesvědčí, abyste udělal něco, co nechcete? Odborníci soudí, že o znásilnění jde v případě, kdy má pacient pocit, že byl k souloži donucen, a když utrpěl duševní otřes. Jestliže byl donucen, ale neutrpěl otřes, pak byl k pohlavnímu styku spíše přesvědčen. Nemá-li pocit, že byl ke styku donucen, ale přesto utrpěl otřes, znamená to, že jeden z aktérů porušil něco, na čem se předtím dohodli.

Podstata znásilnění muže mužem byla poněkud zatemněna analogií s případy znásilnění ženy mužem, tedy názorem, že znásilnění není ani tak záležitost

sexuální jako hlavně věcí sly, že je to útočnickova reakce na jeho vlastní pocit bezmocnosti a zoufalství, výbuch jako agrese, pohlavní projev jeho surovosti. Jestliže však je nějaká pohlavní součinnost vynucena v milostném vztahu, pak tomu tento model neodpovídá. Nejčastěji se za znásilnění považuje napadení nějakým cizím člověkem. V takovém případě je ve věci skutečně nějaká forma útočné sly. Podíváme-li se však na případ pětiletého znásilňování v partnerském vztahu, kdy jeden muž chce souložit a druhý ne, pak jde spíše o sex než o sly.

Většina heterosexuálních pohlavně zneužitých chlapců a heterosexuálních znásilněných mužů postrádá pocit ztotožnění se svým mužským rodem, protože mají dojem, že se s nimi "zacházelo jako se ženou". Heterosexuálové totiž - stejně jako homosexuálové - vyznávají kult maskulinity. Je-li jejich mužskost a mužnost nějak zpochybněna, jsou tím zraněni.

Mužskost však značně souvisí s násilím. Je to vidět např. ve stejnopohlavní i různopohlavní pornografii, ve které je erotizováno násilí a nadřazenost jednoho jedince nad druhým.

Zdravotní osvěta razí pojem "předem si vyjednat safer sex". Tělesný styk tak souvisel s předcházejícím vyjednáváním mezi dvěma jedinci a dohodou, co tito dva při milování mohou a co nemohou.

Pro gaye bylo milování vždy problematičtější a po příchodu AIDS se situace ještě zhoršila. Mnoho mužů se rozhodlo raději vůbec ne-souložit. Vybrat si někoho k pomilování - to více než dříve - znamená, "věřím ti".

Padlo další tabu - gayové mohou být stejně bezcitní, sadističtí a suroví jako heterosexuálové a naopak.

- ard -

Pod večer všedního dne nesliboval nic mimotřádného. Ukrájoval jsem svou pravděpodobnou trasu od autobusu k domovu, nikam jsem nepospíchal. Právě tady jsem každý den pomalu kouřil svoji jedinou cigaretu. Byla to součást rituálu každodenního návratu. Vzdor roční době bylo hezky, skoro jarní počasí. Nasával jsem svěží vzduch, všmi vlhkých polí, nahotu stromů. Předměstí má své výhody. Byl jsem už skoro doma, když jsem si všiml, že mě někdo sleduje. Mírka jsem za sebe a natáhl krok. Postava za mnou přídala. Náhle jsem zvolnil, až jsem zůstal stát. Neznámý prošel kopíroval moje pohyby. Opět jsem vyrazil a zamířil mezi bloky kus od našeho domu. Neznámý poněkud zkrátil vzdálenost mezi námi a dal mě sledoval jako lovecký pes. Zastavil jsem se. Můj stín však tentokrát předsel na protější chodník a zůstal stát přesně proti mně. Mladá tvář, blond kštic, chvíli hleděl na mě, chvíli si prohlížel vlastní polobotky. Než jsem stačil domyslet, odkud mladíka znám, vyrazil přes ulici a zastavil se u me. Tak těsně, že se skoro dotýkal mé bundy. "Hledáte někoho?" zeptal jsem se rozhodnuti udlát si v té věci jasno. "Vás," odpověděl tak tiše, že jsem se skoro pohltil hluk ulice. "Vy mě znáte?" podivil jsem se. "Ano," kývl, ale jeho hlas byl stále velmi tichý. "Prostím vás, odkud?" "Měl jste večer poezie u nás ve městě. Hned po vánocích. Moc se mi líbil. Na zátka u večera jste říkal něco o sobě, odkud jste, proč píšete a tak. Pak četli vaše verše. Po programu jsem chtěl s vámi mluvit, ale bylo kolem vás stále plno lidí." "Takže jste si dal tu práci a našel jste mě," odpověděl jsem zbytek jeho příběhu. "Ale proč?" "Ty básničky se mi moc líbily. Chci jsem vám poděkovat za ně i za pékny večer. A taky vám ukázat své vlastní poetické pokusy." "Předpokládám, že je teď máte s sebou..."; řekl jsem. Kývl na souhlas. Vyřáhl z jakési kapsy kabátu malinko pomacikanou obálku. Přemýšlel jsem. Mu-

"Víte, z těch veršů tehdy večer jsem to poznal, i když to tam vlastně vůbec nezapadalo. Tak jako vy může psát jenom gay. Já tak píšu, i když jinými slovy." Od toho okamžiku jsme si byli blíž. Jako naše básně, jako náš údel. Četli jsme si ve svých sešitech, kávu vystřídala láhev červeného vína a za okny zatím soumrak zhoustil v sametovou, voňavou tmu. Četli jsem, že Mírka sbírá odvahy říci mi ještě něco. Zůstal však stále jen u plachých názraků. Toulali jsme se v krajině poezie, čas se zastavil, rodila se u nás žízeň, kterou víno nemohlo uhasit. Pak se Mírka na chvíli ztratil, klaply dveře od koupelny a když se vrátil, zůstal stát ve dveřích a já na moment ztratil dech. Byl docela nahy. Jeho tělo nehyzdil žádný tuk, ani umělé vypočítované svaly. V měkkém světle malé lampy byl krásný jako antický bůh. Mírka byl nadále roz-

POVÍDKA

stím dnes večer ještě nekam jít? Nevečer mám volno. "Víte co, půjdeme ke mně a já si tam vaše práce přečtu." Jen jsem to řekl, viděl jsem v jeho očích velikou, vítěznou radost. Zkrátka bledá vlas, tmavé, skoro černé oči. Chytrá, příjemná a docela mužná tvář. Mohlo mu být maximálně pětadvacet. Už jeho první verše mě zaujaly hloubkou, originálníou výraznou, neotřelostí. Poznával jsem v nich své vlastní pocity, hledání, strach i radost. Lasku, která marně hledá adresáta. Skoro jsem vyhrkl: "Vy jste gay?" "Ano," řekl velmi tiše a díval se přitom na své nohy v domácích pantoflích. "Ale vy taky," vydechl.

OMÍREK

hodný a smělý, jeho tichý hlas nezestlil, ale dostal nový, kovově mužný zvuk. Přisedl si ke mně už bez zaváhání. "Ty básničky na tebe řecky všechno, i to, jak milujiš, koho hle- dáš, o kom sníš. A tak jsem tady." Vše bylo najednou jasné, srozumitelné, neuniklo mi, že Mírka z těch veršů poznal opravdu daleko víc, než chvíli už jsme seděli u mne doma. Až se poznal opravdu daleko víc, než jsem však v ostatní poslouchal. Dal jsem však v myšlenkách nedospěl, neboť mě zba- vil svršků, položil mě na pohovku a v okamžiku byl všude, jazykem, rty, očima, dlaněmi. Nepolevil, dokud se nezmoocnil všech mých tajemství, našel můj pramen a něžnou hrou jej přinutil k vydání vši vláhy. Ani jedinou kapku nepustil ze svých úst. Ve chvílích svého vyvrcholení mi štědře oplatil, co si předtím ode mne vzal, jeho dech mi padal na hrud jako horký písek. Pak jsem leželi tiši, slabí a šťastí a naše srdce bžela vedle sebe. Noc však ještě neskončila. Bylo nám dáno ještě jednou dojít k vrchole, dát a přijmout bílý nektar. Pak jsme do rána dřímali, snili krásné sny, jen naše dlaně zůstaly bdělé a žiznivé. POST-KOITUM OMNE ANIMAL TRISTE. Zvlášť když je ráno všední den. Musedli jsme se rozloučit. Na příštíví kend jsem si domluvil setkání, tentokrát u Mírka. Dal mi i svou adresu a telefon do práce. Když jsem tam zavolal, ukázalo se, že tam Mírka nikdo nezná. Na adrese, kterou mi dal, bydlel lidé, kteří jej neznali a neměli s ním nic společného. Vypů- čtil si tedy cizí adresu i telefon. Proč? Vypůčtil si i cizí verše? Ty jediné mi po něm zůstaly. Na tom večeru poezie však musel být, pamatoval si detaily, které mohl vidět a vnímat jen tam, verše poslouchal velmi pozor- ně. Vždyť z nich poznal i to, co ostatním zůstalo utajeno. Život přináší prazvláštní, jedinečná setkání. Byl Mírka jedním z nich? Stáhl se po nás osamělosti, do svého plachého mlče-

INZERCE

SEZNÁMENÍ

● **Bratislava:** 188/82/36 ročný z Bratislavy hľadá viac než priateľstvo, no nielen sex. Ak si mladý, štíhly a nevdá Ti, že som a chcem byť aj naďalej ženatý, odpíš. Respekt a tolerancia.

Zn. 9/93

● **C. Budějovice** Je těžké tě najít, ale já se nevzdávám. Hledám hodného přítele! Ozvi se. 40/170/90

Zn. 10/92

● **Šumperk:** Nesmělý romantik 21/185/77 ze sev. Moravy hledá upřímného a štíhlého přítele do 25 let. Hoby: zahr. turistika, literatura, fitness, němčina. Mládí není věčné a já už nechci marnit čas.

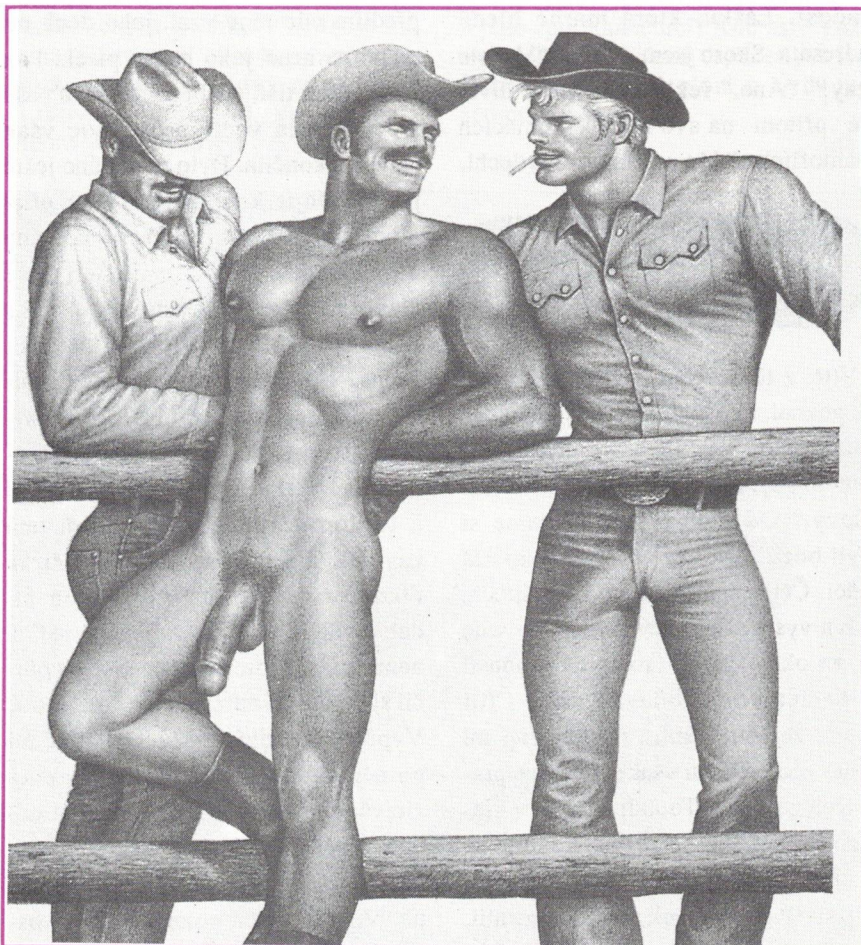
Zn. 11/93

● **Morava:** Volám, čekám, věřím - 43 let.

Zn. 12/93

CENY KOMERČNÍ INZERCE

Plošná inzerce: 1 cm² = 10,- Kč / Řádková inzerce: 1 řádek = 15,-Kč

R Ů Z N Ě

ZVEME VÁS NA

2. pomlaskovou DISKOTÉKU
ve vinárně hotelu "Palác"
v Olomouci.
Neděle 11.4. 93 20 - 04 h.

PŘÍMÝ PRODEJ LAMB DY:

- DAVID CLUB, Sokolovská 77, Praha 8 - Karlín, Metro B - stanice Křižíkova. Denně kromě pondělí od 20,30 hod. v šatně u vchodu v přízemí.

- LINDA SHOP, J. Masaryka 43, Praha 2, po-pá 16-20 hod., so 10-14 hod.

- TABÁK-BISTRO POLÁČEK na nádraží v Roudnici n.L. - denně, - GAY CLUB U RICHARDA, Lužova 29, Brno, v sobotu večer.

- LÁZNĚ ŽIŽKOV, Husitská 7, Praha 3, denně kromě Ne a Po 12-22 hod. u baru v 1. patře (k baru je přímý vstup zdarma, nemusíte platit vstupné)

- FOX PRESS - distribuční firma, U koupaliště 8, Karlovy Vary - Klubová setkání 1. ZO Lambda Praha, vždy lichý čtvrtek v měsíci na adrese Krymská 18, Praha 10, přízemí od 19 hod. (tram. 4,22 od nám. Míru, stanice Krymská)

PODĚKOVÁNÍ

Chtěli bychom aspoň tímto způsobem co nejupřímněji poděkovat všem čtenářům, kteří dobrovolně a dle svých možností přispěli finančními dary na náklady spojené s vydáváním LAMB DY. Máme dobrý pocit z toho, že nás podporujete a není Vám budoucnost této gay tiskoviny lhostejná.

Redakce

LAMBDA - vydává redakční kolektiv. Adresa redakce, příjem předplatného, inzerátů a příspěvků: Lambda, box 13, pošta 10, Černokostelecká 20, 100 00 Praha 10.

Za pravdivost a původnost příspěvků odpovídá autor. Příspěvky nejsou honorovány. Redakce si vyhrazuje právo na redakční a stylistické úpravy textu. Příspěvky nemusí být vždy souhlasné se stanoviskem redakce. Distribuce vlastní sítí a kameloty.

Tiskne DAGRA, Praha 10, Žitomířská 1

Reg. č. 46 824